

ninger normalt vil blive krævet af virksomhederne i forbindelse med godkendelser af udvidelser.

For de resterende virksomheder uden nogen form for godkendelse kan der blive tale om, at der ved den første forureningsanmeldelse skal lægges et ikke ubetydeligt stykke arbejde i at fremskaffe de fornødne oplysninger. Virksomheder, der ikke har overblik over deres forureningsforhold, vil imidlertid ofte med fordel kunne anvende den viden, der herved opnås til at foretage driftsmæssige ændringer og omlægninger med en mere økonomisk produktion til følge, f.eks. som følge af råvarebesparelsen eller energibesparelsen.

Ordningen forudsættes i øvrigt tilrettelagt således, at kravene til anmeldelsens detaljeringsgrad stiger med stigende emissioner og med farligheden af de emitterende stoffer, således at det undgås, at ubetydelige forurenere behøver at lægge et stort arbejde i anmeldelsen.

Ordningen skal først og fremmest omfatte virksomheder omfattet af miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, og som helt eller delvist ikke er godkendt i henhold til reglerne i dette kapitel. Der bør dog tillige åbnes mulighed for at pålægge andre virksomheder end dem, der er optaget på listen, en sådan anmeldelsespligt, f. eks. virksomhedstyper, der ikke er eller senere ikke vil være omfattet af lovens kapitel 5, fordi deres forurening reguleres ved hjælp af regler fastsat i bekendtgørelser (»branchebekendtgørelser«).

Hjemmelen i § 44 har ikke tidligere været udnyttet, og det er opfattelsen, at iværksættelsen af en anmeldelsesordning vil kræve et vist administrativt forberedelsesarbejde, hvortil der må tages hensyn ved udfærdigelsen af en bekendtgørelse om anmeldelsesordningen.

Tilsynsudvalget har imidlertid overvejet en anmeldelsesordnings karakter, omfang og hyppighed. Det er tillige blevet drøftet, om der eventuelt skal gælde særlige frister for den første indgivelse af anmeldelse til tilsynsmyndigheden og for dennes behandling af disse første anmeldelser. Der har i denne forbindelse været overvejelser om en trinvis ikraftsættelse af anmeldelsesordningen, f. eks. efter brancher, således at tilsynsmyndigheden får de bedste muligheder for at tilrettelægge hensigtsmæssige rutiner for behandlingen af anmeldelserne. Den nærmere tilrettelæggelse af udfærdigelsen af anmeldelsesordningen vil ske i takt med virkeliggørelsen af det fuldt udbyggede, effektive tilsyn.

Det foreslås derfor, at § 64 tages i anvendelse, og at bestemmelsen ændres, således at der for virksomheder, som ikke er optaget på listen over forurenende virksomheder i lovens bilag, ligeledes kan

iværksættes en anmeldelsesordning som den foreslåede.

Til nr. 15

Forslaget til ændring af stk. 3 indebærer en tydeliggørelse af de gældende bestemmelser i §§ 4, 5 og § 62 a, stk. 3, hvorefter ministeren kan fastsætte regler om kommunernes pligt til at etablere ordninger på affaldsområdet og pligten til at benytte sådanne ordninger herom.

Endvidere indebærer bestemmelsen, at de kommunale genanvendelsestiltag også indgår i de kommunale affaldsordninger.

Genanvendelsestiltagene vil således også kunne finansieres over de kommunale affaldsgebyrer.

Gebyrer for ordninger på affaldsområdet skal efter almindelige kommunalretlige grundsætninger fastlægges ud fra et omkostningsprincip, dvs. at gebyrernes størrelse bør fastsættes således, at der over et vist tidsrum tilstræbes en dækning af de faktiske omkostninger ved ordningerne.

Ved forslaget præciseres det, at dette omkostningsprincip også kan omfatte udgifterne til primærkommunernes affaldskortlægning og -planlægning. Gebyrerne kan opkræves til dækning af samtlige udgifter fra planlægningens start, jfr. bekendtgørelse nr. 663 af 20. december 1984 og cirkulære af 25. marts 1985 om kortlægning af og redegørelse for affaldsbortskaffelsen.

Til nr. 16

Der henvises til bemærkningerne til nr. 14 in fine.

Til nr. 17

Efter miljøbeskyttelseslovens §§ 71 og 81 er klagefristen 4 uger. Klagefristen regnes fra det tidspunkt, hvor afgørelsen er kommet frem til den pågældende klageberettigede, det vil normalt sige dagen efter afsendelsen, ved offentlig annoncering dog fra selve offentliggørelsen. Klagefristen udløber på 4 ugers dagen fra den dag, hvor afgørelsen er kommet frem til den pågældende (eventuelt offentliggjort). Dette betyder, at klagen skal være myndighederne i hænde senest på 4 ugers dagen.

Det har i praksis givet anledning til tvivl, hvilken retstilstand der gælder, når klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag. Ved lovforslaget ønskes det derfor præciseret, at klagefristen i disse tilfælde forlænges til udløb den følgende hverdag.

Samtidig ønskes præciseret, at reglen om, at klagefristen regnes fra offentlig annoncering, hvor